Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0301 (mr. R. Imhof, voorzitter, mr. C.P. Bleeker, de heer A.H.J. Alfrink, leden en mr. M.A. Kleijer, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 1 oktober 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: Volksbank N.V., h.o.d.n. SNS Bank, gevestigd te Utrecht, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 12 april 2022
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

BKR-registraties. De consument beklaagt zich over de registraties en verzoekt om verwijdering daarvan. De commissie is van oordeel dat de registraties niet zijn verjaard, op terechte gronden geen werkelijke einddatum is vermeld en de bank een voldoende zwaarwegend belang heeft bij het behoud van de registraties. Om deze redenen wordt het verzoek van de consument om verwijdering van de registraties afgewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Aan de door de consument bij de bank afgenomen betaalrekening (met als laatste cijfers 945, verder: betaalrekening) is op verzoek van de consument op een gegeven moment een kredietfaciliteit gekoppeld. Dit krediet is geregistreerd in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van het Bureau Krediet Registratie (BKR) als een overige financiële verplichting (RO) voor € 0,-.

2.2 De consument kon in 2009 niet meer voldoen aan zijn contractuele verplichting om de betaalrekening van regelmatige voeding te voorzien. Vanwege ziekte ontving de consument een periode geen loon en werd hem pas na enige tijd een ziektewet-uitkering toegekend. De bank trok vervolgens de kredietfaciliteit in en vroeg de consument om de debetstand op de betaalrekening aan te zuiveren.

2.3 Na de door partijen getroffen betalingsregeling (22 februari 2010) herstelde de bank de kredietfaciliteit. Doordat de consument de betalingsregeling niet nakwam, werd de vordering opeisbaar en liet de bank op 30 augustus 2010 de bijzonderheidscode 2 in het CKI plaatsen.

2.4 De consument schreef Vesting Finance (die op verzoek van de bank het incassotraject voortzette) dat hij deelnam aan een schuldbemiddelingstraject en de vordering van de bank bij de Kredietbank Nederland was ingediend.

2.5 Nadat de bank ter besparing van kosten de incasso weer van Vesting Finance overnam, lukte het niet om met de consument in contact te komen. De bank heeft daarom de vordering intern afgeboekt en op 22 februari 2011 de bijzonderheidscode 3 in het CKI laten plaatsen waarmee werd aangegeven dat een bedrag van € 250,- of meer werd afgeboekt zonder vermelding van een einddatum.

2.6 De bank stuurde een stuitingsbrief op 2 december 2014 en op 17 december 2014 (zowel per gewone als per aangetekende post) naar de consument voor de betaling van de achterstand inclusief de kosten.

2.7 De consument schreef de bank in zijn reactie hierop van 28 december 2014 dat van stuiting van de verjaring geen sprake kon zijn omdat uit het register van het CKI bleek dat de vordering op 22 februari 2011 volledig was afgeboekt en het kredietbedrag op € 0,- was gesteld.

Aan die code moest, aldus de consument, 22 februari 2011 als werkelijke einddatum worden toegevoegd. De bank wees dit verzoek af.

2.8 De consument deed de bank in 2015 enkele betalingsvoorstellen met als voorwaarde de coderingen (A (geplaatst op 5 augustus 2010) en de codes 2 en 3) te (laten) verwijderen. De bank wees deze voorstellen af.

2.9 De consument heeft van Vesting Finance, die op verzoek van de bank het incasso-traject vervolgde, in 2015 diverse brieven ontvangen, waaronder een brief van 2 september 2015, met het verzoek de openstaande vordering te betalen.

2.10 De consument verhuisde in 2015 naar Spanje. Over deze verhuizing heeft de consument onder meer overgelegd een uittreksel uit een onderdeel van de Basisregistratie Personen (BRP) het zogenoemde 'Register Niet Ingezetenen' waarop de ingangsdatum van 31 augustus 2015 staat.

2.11 De consument correspondeerde op 23 februari 2016 met de bank met het verzoek de BKR-registraties te verwijderen. In die correspondentie (mail en begeleidende brief) staat het oude Nederlandse adres (verder: oude adres) van de consument. Op 1 maart 2016 wees de bank de verzoeken van de consument af.

2.12 De consument heeft medio juni 2021 geklaagd bij de bank over de BKR-registraties. De bank heeft de consument hierop kopieën van de verzonden stuitingsbrieven toegestuurd van 2 november 2018, 6 maart 2020 en 21 juni 2021.

2.13 De bank heeft het ontvangstbewijs van de op 21 juni 2021 gedateerde aangetekende brief overgelegd. Op dit ontvangstbewijs staat dat de aangetekende brief op 22 juni 2021 om 14:26 uur is afgeleverd op het oude adres. Op dit ontvangstbewijs (dat voorzien is van een handtekening) staat bij het kopje 'ontvanger' de naam van de consument.

2.14 De consument heeft als bijlage bij het klachtformulier een overzicht meegestuurd van zijn kredietgegevens uit het CKI. Op dit overzicht van 28 september 2021 staat het oude adres van de consument.

De klacht en vordering

2.15 De consument klaagt over de BKR-registraties waarvan hij verwijdering vordert en waarvoor hij in de kern drie redenen aanvoert.

2.16 Allereerst stelt de consument dat de vordering van de bank is verjaard. Alhoewel de A code en de bijzonderheidscodes 2 en 3 terecht zijn geplaatst heeft de consument na de brief van Vesting Finance van 2 september 2015 geen enkele stuitingsbrief meer ontvangen. Het is om die reden dat de vordering vijf jaar later dus per 3 september 2020 is verjaard.

2.17 De consument heeft toegelicht dat de na 2015 door de bank verstuurde brieven (zie hiervoor onder 2.12) naar het oude adres zijn verstuurd en daardoor niet door hem zijn ontvangen. De consument heeft de bank destijds door middel van de verhuis-service van TNT geïnformeerd over zijn nieuwe adres in Spanje per 31 augustus 2015.

2.18 Naar aanleiding van het verweer van de bank over de rechtsopvolger van TNT in 2015 te weten PostNL, heeft de consument gesteld dat hij de bank door middel van een verhuiskaart informeerde over zijn nieuwe adres in Spanje. Verder legde de consument uit dat hij gebruik heeft gemaakt van de doorzendservice van PostNL. Dat de bank zijn eerdere informatie (zie hiervoor onder 2.17) niet kon plaatsen begrijpt de consument maar hij meent dit met de gegeven uitleg te hebben verholpen.

2.19 Over de vermelding van het oude adres in de in 2016 gevoerde correspondentie (zie hiervoor onder 2.11) schreef de consument dat dit te verklaren is doordat het standaardbriefhoofdsjabloon in zijn tekstverwerker nog niet aan zijn nieuwe adres was aangepast.

2.20 De consument is verder van mening dat de bank geen bewijs heeft geleverd van de ontvangst van de stuitingsbrieven door hem. Het lag op de weg van de bank om de juistheid van de adresgegevens van de consument te controleren door bijvoorbeeld de Basisregistratie Personen (voorheen GBA) te raadplegen. Over het ontvangstbewijs (zie hiervoor onder 2.13) heeft de consument aangevoerd dat de daarop vermelde handtekening niet op een handtekening lijkt en zeker niet van hem afkomstig is.

2.21 De tweede reden om de registraties te verwijderen houdt verband met het ontbreken van een werkelijke einddatum. Ten onrechte is aan de op 22 februari 2011 geplaatste bijzonderheidscode 3 (zie hiervoor onder 2.5) geen einddatum gekoppeld. Dit had toen wel gemoeten omdat de vordering werd afgeboekt. Hiermee rekening houdend hadden de registraties vijf jaar later, dus per 23 februari 2016, verwijderd moeten worden.

2.22 De derde reden om de registraties te verwijderen is omdat deze disproportioneel zijn. Enerzijds vanwege de verstreken tijd van 12 jaar. En anderzijds omdat de consument met de bank of Vesting Finance altijd contact heeft onderhouden en hen bijvoorbeeld over de schuldhulpverlening informeerde die uiteindelijk niet doorging omdat dat niet meer nodig was. Het contact met de bank of Vesting Finance eindigde toen de vordering was afgeboekt omdat de consument daaruit opmaakte dat hij de bank niets meer hoefde te betalen.

2.23 Verder heeft de consument aangevoerd dat de registraties hem weliswaar op dit moment niet belemmeren maar dit mogelijk anders kan zijn als hij zich in 2022 weer in Nederland vestigt en dan een krediet wil afsluiten. Als hij daartoe besluit zal hij zijn financiële stabiliteit ten overstaan van de kredietverstrekker toelichten en onderbouwen. Voor nu wenst de consument te volstaan met de verstrekte informatie over zijn inkomsten (in de vorm van een rekeningafschrift) en zijn vaststelling dat er geen schulden zijn. Anders dan de bank is de consument van mening over een goede betaalmoraal te beschikken maar destijds vanwege persoonlijke omstandigheden in de financiële problemen te zijn geraakt. Dit terwijl de contractuele relatie met de bank al dateert vanaf 1994 en tot 2009 zonder enige problemen is verlopen.

Het verweer

2.24 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat deze zaak over?

3.1 De commissie dient te beoordelen of de bank de op de naam van de consument geplaatste BKR-registraties moet (laten) verwijderen of de duur daarvan dient te verkorten.

Algemeen Reglement CKI

3.2 De commissie stelt vast dat de bank bij Stichting BKR is aangesloten en de als gevolg daarvan afgesproken rechten en verplichtingen dient na te komen zoals die zijn vastgelegd in het reglement CKI[1]. In dit reglement is bepaald dat de bank verplicht is een overeenkomst als de onderhavige (te weten een betaalrekening waaraan een kredietfaciliteit is gekoppeld) te melden zonder vermelding van contractbedragen[2]. Daarnaast dient de bank bepaalde feiten aan het BKR te melden.

Als de consument niet voldoet aan zijn op de overeenkomst gebaseerde betalingsverplichting, moet de bank dit melden en wordt de achterstandscode 'A'[3] in het CKI gemeld. Ook een opeising van de gehele vordering moet worden gemeld; in dat geval wordt de bijzonderheidscode 2[4] gemeld.

---

[1] De relevante artikelen uit het reglement CKI zijn opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak
[2] Artikel 15 lid 1 onder i reglement CKI in verband met artikel 23 lid 4 reglement CKI
[3] Artikel 12 lid 1 onder a reglement CKI
[4] Artikel 13 lid 1 reglement CKI

Tot slot moet de bijzonderheidscode 3 worden gemeld bij het BKR als de bank, zoals in dit geval, een bedrag van € 250,- of meer heeft afgeboekt. Aan deze bijzonderheids-code 3 wordt een werkelijke einddatum gemeld als de consument niets meer hoeft te betalen en finale kwijting is verleend.[5]

Verjaring

3.3 Consument klaagt in de eerste plaats over de verjaring van de vordering, zie hiervoor onder 2.16 tot en met 2.20. De commissie volgt de bank in haar hiertegen gerichte verweer met verwerping van dit klachtonderdeel als gevolg en licht dit toe. Een vordering kan verjaren door het verstrijken van tijd. Dit wil zeggen als de bank als schuldeiser gedurende een lange periode de vordering niet in leven houdt oftewel stuit door bijvoorbeeld aanmaningsbrieven of opeisingen (zogenoemde stuitingshandelingen) te sturen aan de consument als schuldenaar.[6] Als er voldoende tijd is verstreken en op verjaring een beroep wordt gedaan, dan kan dit ervoor zorgen dat de vordering niet meer in rechte kan worden afgedwongen. De verjaringstermijn bedraagt in dit geval vijf jaar.[7]

3.4 Wat de stuitingshandelingen betreft staat tussen partijen vast dat de consument de van Vesting Finance verstuurde brief van 2 september 2015 (zie hiervoor onder 2.9) heeft ontvangen. De commissie is van oordeel dat de nadien door de bank (per aangetekende post en per gewone post) verstuurde brieven van 2 november 2018, 6 maart 2020 en 21 juni 2021 ook de verjaring hebben gestuit. De wet bepaalt namelijk dat als het niet of niet tijdig bereiken van een brief het gevolg is van een eigen handeling van de consument of van andere omstandigheden die zijn persoon betreffen, de verstuurde brief zijn werking behoudt.[8] Hiervan is in dit geval sprake. In dit geval is namelijk niet komen vast te staan dat de consument voldaan heeft aan zijn contractuele verplichting de bank over zijn gewijzigde adres te informeren zodat de verstuurde stuitingsbrieven hun werking behouden. De redenen hiervoor zijn als volgt. Allereerst heeft de consument geen bewijs geleverd van de adreswijziging.

Verder vindt de commissie het opmerkelijk dat de consument zijn verklaring hierover volledig heeft gewijzigd nadat de bank onweersproken heeft gesteld dat TNT in 2011 overging naar PostNL, van de verhuisservice (die online is aan te vragen en waarop een bevestiging volgt) geen gebruik kon worden gemaakt bij adressen in het buitenland en bovendien in 2015 niet bestond.

---

[5] Artikel 13 lid 1 reglement CKI
[6] Artikel 3:325 lid 2 Burgerlijk Wetboek (BW)
[7] Artikel 3:307 lid 1 BW
[8] Artikel 3:37 lid 3 BW

Voorts wordt ongeloofwaardig geacht dat de consument vanwege een administratieve omissie zes maanden na de verhuizing naar Spanje zijn oude adres nog gebruikte in de met de bank in 2016 gevoerde correspondentie. Hier komt nog bij dat de consument in 2015 in zijn communicatie met de bank niet over de verhuizing naar het buitenland heeft gerept. Verder staat op het overzicht van het CKI van 28 september 2021 het oude adres (zie hiervoor onder 2.14). Deze adresgegevens zijn actueel omdat die gebaseerd zijn op de Basisregistratie Persoonsgegevens-V; het BKR is bevoegd die gegevens te raadplegen om de juistheid en de nauwkeurigheid van de NAW-gegevens ten behoeve van de datakwaliteit te waarborgen.[9] Een bevoegdheid die de bank niet toekomt. Los van dit alles heeft de bank aangetoond dat de aangetekende brief van 21 juni 2021 werd aangenomen (zie hiervoor onder 2.13).

Bijzonderheidscode 3 zonder werkelijke einddatum

3.5 Het tweede klachtonderdeel over het ten onrechte ontbreken van de einddatum van 22 februari 2011 (zie hiervoor onder 2.21), slaagt evenmin. Zoals hiervoor onder 3.2 is overwogen dient alleen dan een werkelijke einddatum aan de bijzonderheidscode 3 te worden gekoppeld als de consument niets meer hoeft te betalen omdat finale kwijting is verleend. Hiervan is in dit geval geen sprake. De consument heeft tot op heden niets aan de bank betaald en de rekening is niet opgezegd. Het is dan ook hierom dat de bijzonderheidscode 3 zonder vermelding van een werkelijke einddatum technisch juist en gerechtvaardigd is.

Belangenafweging

3.6 Aangezien de registraties technisch juist zijn en op grond daarvan niet verwijderd behoeven te worden, dient de commissie te onderzoeken of op grond van een belangenafweging de registraties verwijderd moeten worden.

3.7 Dit klachtonderdeel moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG). Relevante bepalingen uit de AVG zijn opgenomen in de bijlage. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.8 De BKR-registraties houden op grond van artikel 4 lid 1 en 2 AVG een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in. De bank is in dit kader verwerkingsverantwoordelijke. In artikel 6 lid 1 AVG is bepaald dat verwerking van persoonsgegevens alleen is toegestaan indien ten minste aan één van de in dat artikel genoemde voorwaarden is voldaan.

[9] Artikel 9 lid 4 reglement CKI

Een van die voorwaarden houdt in dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene zwaarder wegen dan die belangen. De rechtmatigheid van de BKR-registratie berust op deze grondslag.[10] Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene echter te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.[11]

3.9 Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registraties en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan.

3.10 De consument heeft als redenen voor zijn bezwaar tegen de registraties genoemd dat hij zal worden belemmerd in het aanvragen van een krediet als hij terugkeert naar Nederland. Hiernaast heeft de consument gewezen op het tijdsverloop en het door hem onderhouden contact met de bank of Vesting Finance. De consument is hiermee gestopt in 2011 omdat hij veronderstelde dat verder contact vanwege de afboeking niet meer nodig was. Over de schuldhulpverleningsaanvraag heeft de consument aangevoerd dat die niet is doorgegaan omdat hij zijn financiën weer op orde had.

3.11 De bank heeft hiertegen aangevoerd dat het belang van instandhouding van de registratie gelegen is in de doelstellingen van het CKI, namelijk de bescherming tegen overkreditering en het beperken van financiële risico's voor andere kredietaanbieders. De bank heeft verder aangevoerd dat de consument geen concreet belang heeft, tot op heden de vordering niet heeft voldaan en het risico van herhaling, mede vanwege de (betaal)moraal van de consument, niet is uitgesloten.

3.12 De commissie is van oordeel dat de bank met het voorgaande voldoende heeft aangetoond dat de door haar genoemde belangen dwingende gerechtvaardigde gronden opleveren om de BKR-registraties thans in stand te houden.

---

[10] HR 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, te vinden op www.rechtspraak.nl.
[11] Artikel 17 lid 1 sub c AVG

De belangen van andere kredietverstrekkers om te worden beschermd tegen mogelijke financiële risico's wegen thans zwaarder dan de belangen, rechten en de vrijheden van de consument. Diens wens om te zijner tijd een krediet af te sluiten, is voor de commissie onvoldoende zwaarwegend om de BKR-registraties te verwijderen. De commissie merkt daarbij op dat de vordering nog steeds niet is voldaan en dat dat de verantwoordelijkheid van de consument is. Dat de consument in de veronderstelling leefde dat hij niets meer verschuldigd was na het plaatsen van de code 3 komt eveneens voor zijn rekening en risico. De bank heeft daar naar de mening van de commissie voldoende duidelijk over gecommuniceerd en ook de reglementen zijn daar duidelijk over.

Conclusie

3.13 De conclusie luidt dan ook dat de bank de BKR-registraties op de naam van de consument uit het CKI van de Stichting BKR niet hoeft te (laten) verwijderen en de registratieduur niet hoeft te verkorten. De commissie zal daarom de vordering van de consument afwijzen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage

Relevante bepalingen Algemeen Reglement CKI versie 1 januari 2021 (Reglement CKI)

Artikel 9 Reglement CKI

1 Stichting BKR verwerkt de persoonsgegevens op een zodanige wijze dat de zakelijke klanten steeds op een snelle en doeltreffende wijze de persoonsgegevens van de consument die in CKI zijn opgenomen, kunnen raadplegen.

2 Stichting BKR verwerkt van de consument:
a de geboortenaam, geboortedatum, initialen, geslacht en adresgegevens (inclusief postcode);
b de overeenkomst(en) met de zakelijke klant(en) als bedoeld in de artikelen 15 tot en met 26 van dit Reglement;
c de achterstanden, herstelmeldingen en bijzonderheden die zich voordoen gedurende de looptijd van die overeenkomst(en);
d de beëindiging van die overeenkomst(en).

3 Stichting BKR verwerkt geen persoonsgegevens van een consument waarvan de zakelijke klant weet of had kunnen weten dat deze op grond van de overeenkomst en/of de wet niet aansprakelijk is voor het nakomen van de betalingsverplichtingen.

4 Stichting BKR heeft toegang tot de BRP-V en raadpleegt deze bron in het kader van de juistheid en nauwkeurigheid van de NAW gegevens ten behoeve van de datakwaliteit in CKI.

Artikel 12 Reglement CKI

1 a) Voldoet een consument niet aan zijn betalingsverplichtingen op grond van een overeenkomst, dan meldt de zakelijke klant dit aan Stichting BKR. Een melding mag pas plaatsvinden als een termijnbedrag zonder toestemming van de zakelijke klant niet is voldaan. Bij de vaststelling van een achterstand worden betalingen van de consument toegerekend aan het oudst vervallen termijnbedrag.
(…)

Artikel 13 Reglement CKI

1. De zakelijke klant meldt de onderstaande feiten met de daarbij behorende bijzonderheidscode onmiddellijk, maar in ieder geval binnen vier (4) weken nadat deze feiten zich hebben voorgedaan, bij Stichting BKR:
code 1 er is een aflossingsregeling getroffen, nadat zich een situatie van achterstand heeft voorgedaan;
code 2 de zakelijke klant heeft betaling van het restant van de of de gehele vordering geëist conform de daarvoor geldende wettelijke vereisten;
code 3 de zakelijke klant heeft een bedrag van € 250,- of meer afgeboekt. Als afboeking plaatsvindt en de consument hoeft niets meer te betalen (finale kwijting), wordt tegelijkertijd met deze code de beëindiging van de overeenkomst met een werkelijke einddatum gemeld. In andere gevallen meldt de zakelijke klant geen werkelijke einddatum;
code 4 de consument blijkt/bleek onbereikbaar;
code 5 de zakelijke klant en de consument zijn een schriftelijke preventieve betaalregeling voor een hypothecaire kredietovereenkomst van tenminste vier (4) maanden overeengekomen.
2. Combinaties van bijzonderheidscodes zijn mogelijk.
3. Indien de consument na finale kwijting alsnog de volledige vordering heeft voldaan, wordt de overeenkomst van een praktisch laatste aflossingsdatum voorzien.
4. De vooraankondiging is niet van toepassing op de registratie van een bijzonderheidscode.

Artikel 14 Reglement CKI

1. Gegevens van afgelopen overeenkomsten worden, tenzij hierna anders bepaald, vijf (5) jaar na de werkelijke einddatum van de overeenkomst door Stichting BKR uit CKI verwijderd. Wanneer door verwijdering van gegevens alleen de naam, adres(sen) en geboortedatum overblijven, worden deze tegelijk met de gegevens uit de overeenkomst uit CKI verwijderd.

(…)

Artikel 15 lid 1 onder i Reglement CKI

1 De zakelijke klant meldt bij Stichting BKR alle overeenkomsten met de consument met een looptijd van langer dan één (1) maand indien de consument niet beroeps- of bedrijfsmatig handelt in de vorm van een:

(…)

i overige financiële verplichtingen (RO)

Artikel 23 Reglement CKI

1 Onder overige financiële verplichtingen wordt verstaan:

a een overeenkomst waarbij aan een consument een geldbedrag voor niet zakelijk (privé) gebruik wordt verstrekt; b een borgstelling door een consument.

(…)

4 De zakelijke klant meldt alleen negatieve betalingservaringen (achterstand en/of bijzonderheden) zonder vermelding van contractbedragen.

Artikel 39 Reglement CKI

1. (…)

2. De zakelijke klant moet de consument, indien zich een achterstand dreigt voor te doen als bedoeld in artikel 12 lid 1 van dit Reglement van te voren schriftelijk waarschuwen dat het niet betalen leidt tot het melden van een achterstand bij Stichting BKR. De zakelijke klant stelt de consument hiervan tijdig in kennis. De zakelijke klant wijst de consument op de mogelijke consequenties van niet tijdige betaling.

Relevante artikelen uit het Burgerlijk Wetboek

Artikel 3: 325 lid 2

De verjaring van het vorige artikel wordt gestuit door:

- ***a.*** *betekening van de uitspraak of schriftelijke aanmaning;*
- ***b.*** *erkenning van de in de uitspraak vastgestelde verplichting;*
- ***c.*** *iedere daad van tenuitvoerlegging, mits daarvan binnen de door de wet voorgeschreven tijd.*

Artikel 3: 307 lid 1

Een rechtsvordering tot nakoming van een verbintenis uit overeenkomst tot een geven of een doen verjaart door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de vordering opeisbaar is geworden.

Artikel 3: 37 lid 3

Een tot een bepaalde persoon gerichte verklaring moet, om haar werking te hebben, die persoon hebben bereikt. Nochtans heeft ook een verklaring die hem tot wie zij was gericht, niet of niet tijdig heeft bereikt, haar werking, indien dit niet of niet tijdig bereiken het gevolg is van zijn eigen handeling, van de handeling van personen voor wie hij aansprakelijk is, of van andere omstandigheden die zijn persoon betreffen en rechtvaardigen dat hij het nadeel draagt.

Relevante bepalingen uit de Algemene Verordening Gegevensverwerking (AVG)

Artikel 4 Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) "persoonsgegevens": alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ("de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;

2) "verwerking": een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;
(…)

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

Artikel 17 Recht op gegevenswissing ("recht op vergetelheid")

1.De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:
(…)

c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;
(…)

Artikel 21 Recht van bezwaar

1.De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.
(…)